

Kertomus asekirjoitukseen toimittamista
tutkimuksista Uskelan Isoukylän hauta-
runkkioilla v. 1912. Kertomukseen kuuluu 2 kar-
tanaikemaa, 3 vaalekuvaa ja H. M. 6125. plusttivet
4.9.96

Salon kauppalaista Pertteliin johtavan
rautatien läntisellä puolella sijaitsee Isoukylän kylä,
jonka alue on esihistoriallisista muinaisjäännök-
sistä hyvin tunnettu. Muinaistieteellisiä kaivaus-
sia siellä ovat jo aiemmin toimittaneet herrat Ap-
pelgren, Kivaco, Rinne ja Hackman. Muinaisjään-
nökset ovat muinaiskinnoja, hiidenkiukaita ja
kenttäkalusteita. Niiden aseman määrittelyä
varten olisi tarpeen kartoittaa koko Hyppernaes, Ho-
ja Paonikien alue sekä alue siitä koiviseen pain-
auna Veitakkalan Linnaruota myöten.

Kolme ensimmäinen mainittua miestä lie-
nee 40 matasata kiviraukkiota, jotta pääasiassa
näyttävät sisältävän löylyjä karsainvaaluesajalta.
Kun ilmoitettiin että eräs niistä oli vaarassa tulla
hävitetyksi, sai asekirjoittanut toimikkeen ryhtyä
paikalla asian vaatimiin tutkimuksiin, ja suoritti-
kin elo-syyskuun vaihteessa 1912 minulle jätetty työn.

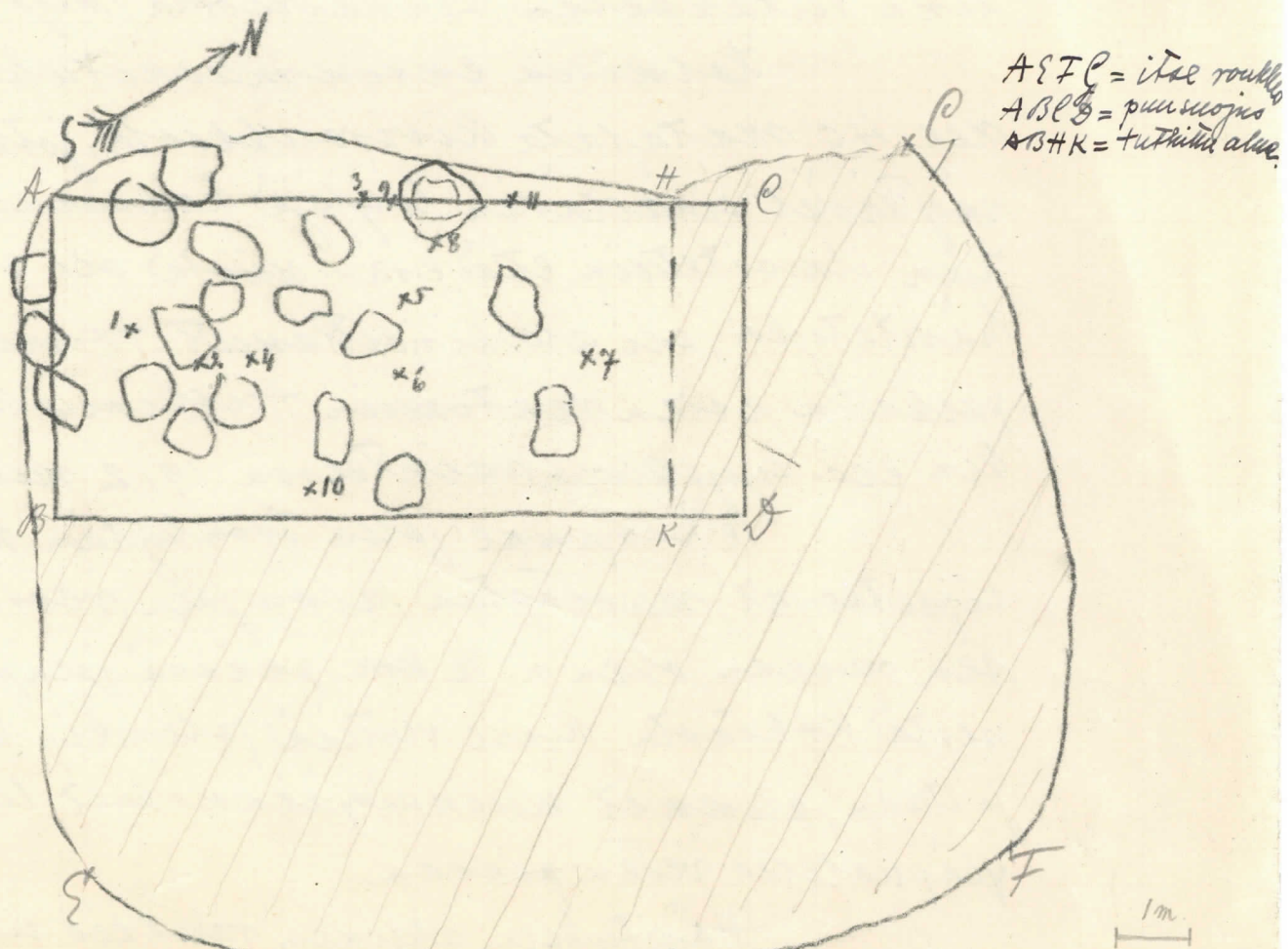
Se haianne jolla Isoukylän muinaisjäännökset
sijaitsevat, muodostaa Salon jaen vesiruoman luotei-
sen rannan, ollen n. 1/2 km. päässä jaen pinnan nykyi-
sestä kohdasta. Rinne vietiä jokenkin loivasti etelään
jätään, alimmat muinaisjäännökset lienevät 20-30 m.
yläpuolella veden pinnan.

Hävitetyksen alainen rauhio sijaitsee Isoukylän

Kupilan Hannulan maahan muutamia vuosia sitten rakennettu vanhentaa vieressä. Tehdusrakennukseen oli kiviä käytetty kyseessä olevasta roukkios- ta, joka on rakennuksesta 9-10 m. jolle päin; osaksi oli kiviä otettu toisestakin roukkiosista, joka on rakennuksesta kymmenisen metriä SW.

Edellisen roukkion yli tehtiin parhaimman vajan eli suojusta lumppuja varten. Sen kulmahis- ret ja katto-laitteet olivat jo valmistumassa, mutta sen sijaan ei peranto. Kiviä oli kuitenkin jon- kun verran paistettu ja jäneellä olevien suurten pohjakivien päälle oli viskeety lastuja ja mätäne- mistilassa olevia lumppuja, jotka edelleen päi- vien saiteista vielä kostean mullan kanssa vaikeut- tivat tutkimusta.

Roukkion suuruus lienee 11x14 m. Rakennus tuli käsittämään sen W-syrjältä n. 40 m² suuruisen alan. Vain tämä alue, joka oli väitännästä vaarassa tuhoutua, tutkittiin, sitäkin lukuumattomasti NE- päästä n. 1 m. leveällä vyöhykkeellä, jonka päälle oli vahva lumppukasa.

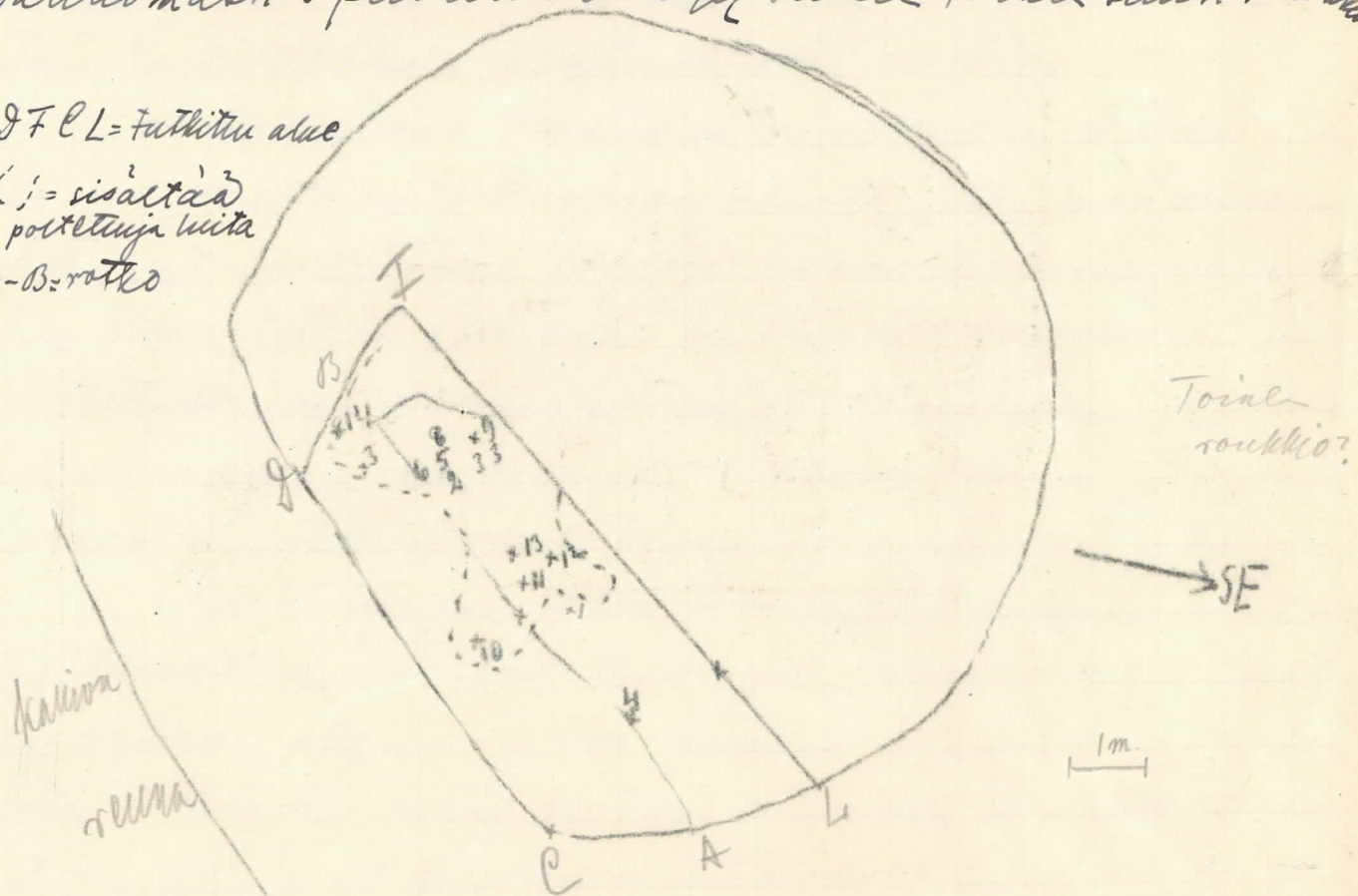

1. Savias. kappale, 20 cm. syvästä. 2. rautasojen jalka, 15 cm. syv. 3, 4 = 1. 5. Rautalevy, n. 20 cm. syvästä lappeeltaan savimaasta. 7-11 = 1.

Roukkio oli rakennettu suurista kivistä joita yksi mies ei voinut liikuttaa, mutta ainakaan jill-
 la olevista kivistä ei voinut nähdä että ne olisivat
 olleet laddit mihinkään järjestykseen. Ne lepäi-
 vät liikkumattomassa savimaassa ja niiden välillä
 oli kiviä ja multaa. Näin muodostuneen kulttuuriker-
 rakkeen vahvuus oli 20-30 cm. Löydöt - vähäpätöisiä -
 olivat eri korkeuksilla, poltettuja luita ei tavattu
 lainkaan, joten varsinainen haudaus luultavasti
 on ollut roukkion tutkimattomassa osassa.

Edevisen tutkimuksen tapahtuttua tutkin muu-
 taman tunnin kuluessa osan eräästä toisesta rouk-
 kiosta n.s. Bohterin ketohaassa, juuri mainitusta
 roukkiosta 4-500 m. NE. Roukkio sijaitsee kalliopoh-
 jalla haan korkeimmalla kohdalla, olen alhaal-
 tapain lukien neijis keskimmäisen roukkiorin
 roukkioista. Siitäkin oli aikanaan kiviä vyöry-
 tetty sivummahe multa suuret pohjakivet olivat
 paikallaan. Roukkion suuruus on 10 x 11 m., mutta
 välittömästi Spuaalena liittyy siihen toinen suuri rouk-

DFEL = tutkittu alue
 ( ) = sisältää
 poltettuja luita
 A-B = ratko

1. rauta keihäs. 2. pronssisoramus. 3. rautafragmenttejä. 4. Luu. 5. Sav.
- ast. pala. 6. pronssisolitus. 7. Hopensolki 8. Hihnanosatrus. 9. rauta
10. rautaveitsi. 11. pronssiheula, 12. rautamiekkan terä. 13. pronssirannekeja
14. rautapölyä.

Roukkio näytti olevan tehty pelkästään kivistä ilman maata siihen sekahtamatta. Se oli rakennettu yli kalliotaan ja sen molemmilla puolilla sileä kalliokorkeus.

Kun kivet oli poistettu näkyi niiden alla kalliopinnalla ~~erittäin~~ usealla runsaasti polttettua luun kipinöitä. Kulttuurikerroksen vahvuus oli 10-15 cm. Se tutkittiin lastoilla ja seurottiin. Tästä löytyi paljon luun sirpaleita lukuisasti pieniä raudanpalaasia, 3 savivastian kappaletta ja eräitä esineitä, nim. pronssinen avain rannerengas, spiraalikierteinen sormus, rautakeihäs ja -veitti, hopealevyillä silattu solki y. m. Esineet ovat n. v. 500-600 vaiheilla.

Roukkio tutkittiin vain osittain, mutta se paanutettiin, joten työtä olisi jatkettava, jos kohta vaaraa roukkion hävittämisestä nykyään ei liene.

Helsingissä 21 p. huhtik. 1914

A. M. Taucher

Missä on kartta roukkioista II? Ed. sivulla on vain löytökartta ilman kiviä.

Uskeca. Hautausseis
mautestaan virena

1912 a. k. t.

L. 136

2450

Uuskeia. Naustaroukkio
Naustentaaan vieressä

1912. A.M.T.

L.136

2451

Uskeca. Osa vaukkio-
ta Nohterin Kotokassassa

1912 a. M. T.

L. 136

8452